

obč. zák.). Právy, která lpí na osobě, rozumí § 1393 obč. zák. jen práva ryze osobní, t. j. taková, která s osobou určitého oprávněného jsou tak spjata, že jejich výkon jinou osobou buď vůbec není možný nebo není aspoň možný beze změny svého obsahu. O takové právo však tu nejde, neboť použití určitého zvláštního sudiště jinou osobou než původním věřitelem jest beze všeho možné (srov. rozh. čís. 2976 sb. n. s.). Zákonodárným účelem předpisu § 97 j. n. bylo, by uplatnění pohledávky bylo usnadněno. Týž účel sledují i jiné předpisy jurisdikční normy, na př. § 86, první odstavec, a § 87 a j. n. Podobně i § 9 zákona ze dne 9. srpna 1908, čís. 162 ř. zák. V praxi se ustálil názor, že, třebaže tato ustanovení směřují k tomu, by bylo usnadněno uplatnění nároku určitých osob, není v zákoně opory pro mínění, že sudiště na výběr dané bylo zákonem poskytnuto jen jim jako osobní výsada (srov. rozhodnutí čís. 2976, 5223, 5304, 9857, podobně i čís. 10113 při prorogaci podle § 104 j. n.). Rekursní soud tudíž neprávem neuznal na místní příslušnost dovolaného soudu opřenou o § 97 j. n., vycházejí při posouzení významu tohoto předpisu z opačného právního stanoviska.

Čís. 11569.

Právo, jehož nabyt dlužník jako vlastník nemovitosti podle § 53 knih. zák. poznámkou pořadí pro určitou pohledávku, není zabavitelné právě tak, jako nemůže býti předmětem exekuce nárok dlužníka na přijetí výměru o povolení tohoto zápisu.

(Rozh. ze dne 15. dubna 1932, R I 244/32.)

Vymáhající věřitel navrhl k vydobytí peněžité pohledávky povolení exekuce zabavením dlužníkova práva nakládati s povolenou knihovní poznámkou pořadí a zabavením nároku na přijetí výměru o povolení řečené poznámky s tím, že se dlužníku zapovídá nakládati s pořadím, nanejvýše udílení svolení ke vkladu v tomto pořadí anebo k výmazu poznámky. Soud prvního stádu exekuci povolil. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Prvá část exekučního návrhu směřuje k zabavení dlužníkova práva nakládati s poznámkou. Nejde tu o právo ve smyslu § 331 ex. ř. Poznámkou pořadí pro zápůjčku, jež bude poskytnuta, nevytvoruje se ještě zabavitelný předmět, ježto poznámky v pozemkové knize slouží jen k tomu, by byly zřejmy skutečnosti, jež mají v zápětí určité právní následky, nemohou však založiti, změnit nebo zrušiti věcná práva, kromě určitých poznámek v exekučním řízení a právní účinky, jež poznámky skytají, jsou založeny teprve jejich knihovním zápisem. Není tudíž, jak řečeno, zápis poznámky pořadí ani právem ani majetkovým předmětem a nelze tudíž zabaviti právo nakládati s touto poznámkou. Nelze tudíž dlužníku zakázati, by s pořadím nenakládal, a nelze mu ani zakázati, by nesouhlasil se zápisem v pořadí poznámky anebo by nedal poznámku vymazati. Druhá část exekučního návrhu týká se zabavení nároku dlužníka, by přijal výměry o povolení těchto zápisů. Tím jsou míněny výměry o vyřízení žádosti o poznámku pořadí. Podle § 54 knih. zák. lze vydati jen jedno vyhotovení výměru, jímž bylo návrhu vyhověno, a toto vyhotovení jest doru-

čiti navrhovatelí. Přijetí tohoto výměru není majetkoprávním nárokem a nelze proto tento domnělý nárok zabavit, pročez bylo i v tomto směru exekuční návrh zamítnouti, ježto tu není zabavitelného předmětu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Neoprávněná jest výtká stěžovatelky, že prý rekursní soud nepostřehl v důvodech svého rozhodnutí jádro věci. Jde-li o exekuci podle § 331 ex. ř., jakž připouští i dovolací kurs, bylo soudu zkoumati a dáti si otázku, zda je právo, jehož zabavení se domáhala stěžovatelka svým návrhem, majetkovým právem, neboť předmětem exekuce podle tohoto ustanovení jsou »majetková práva dlužníková, která nenáleží k pohledávkám«. Po té stránce jest přisvědčiti rekursnímu soudu, že právo, kterého nabyl dlužník jako vlastník nemovitosti podle § 53 knih. zákona poznámkou pořadí pro určitou pohledávku, není zabavitelné právě tak, jako nemůže býti předmětem exekuce nárok dlužníka na přijetí výměru o povolení tohoto zápisu. Oprávnění dané zákonem vlastníku nemovitosti v § 53 knih. zák. není podle své právní povahy samostatným právem majetkovým, nýbrž jest výronem vlastnického práva a není proto bez tohoto svého právního základu podrobena exekuci. Nárok vlastníka nemovitosti podle § 54 knih. zák. na přijetí výměru o tom, že byla poznámka vykonána, není jako důsledek vyplývající z práva podle § 53 knih. zák. vůbec zpeněžitelný a nemá proto ani povahu majetkového práva (srov. rozh. čís. 5908, 7104 a 10218 sb. n. s.). Rekursní soud nevyhověl proto právem exekučnímu návrhu pro nedostatek předpokladů § 331 ex. ř.

Čís. 11570.

Prodej losů na splátky.

Pojem prodeje losů na splátky ve smyslu zákona ze dne 30. června 1878, čís. 90 ř. zák., jest širší, než pojem splátkových obchodů podle § 1 zákona ze dne 27. dubna 1896, čís. 140 ř. zák., jímž nebyl omezen.

Na povaze »zálohy« jako kupní ceny nemění nic, že v předprodejním listě bylo stanoveno, že se zálohou složené částky zúročí kupujícímu až do provedení příkazu.

Úhrada z očekávané výhry jest placením se strany kupujícího.

Lhostejno, že prodávatel losů byl ochoten přijmouti splátku na kupní cenu před jejich splatností nebo i celou kupní cenu najednou.

Nestačí, že byl kupiteli vydán jen t. zv. předprodejní list, jehož obsah nevyhovoval ustanovení § 2 b) zák. čís. 90/1878 ř. zák. Tento nedostatek nebyl napraven pozdějším vydáním »depozitního listu«, jenž nebyl prodejní listinou, nýbrž potvrzením o vzetí losů do úschovy.

(Rozh. ze dne 15. dubna 1932, Rv I 1683/30.)

Žalobce koupil od žalovaného bankovního závodu losy za 6.300 Kč za těchto podmínek: »Kupitel zaplatí zálohu 2.700 Kč buď najednou nebo nejdéle v šesti měsíčních lhůtách po 450 Kč. Při správném placení